Впровадження інноваційної моделі розвитку держави не можливе без перебудови інноваційної інфраструктури та без забезпечення готовності суспільства сприймати інновації. Суспільство виступає стимулом для фундаментальних наукових досліджень, переймання зарубіжного досвіду у галузях технології та організації виробництва, розробки та впровадження інноваційних стратегій, залучення інвестицій в умовах ринкової економіки, що спонукає до конкуренції.

Інноваційний розвиток в сучасних умовах функціонування є одним з найбільш перспективних напрямів розвитку держави. В умовах глобалізаційних процесів інноваційно-інвестиційні напрями державної політики стають найбільш ефективними, а відповідно - мають бути пріоритетними. Дослідження сучасного стану державного регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності та окреслення стратегічних напрямів її розвитку набуває особливої актуальності на тлі стагнаційних процесів в Україні.

Від оволодіння інноваційними механізмами розвитку залежить доля України: чи рухатиметься вона в напрямі входження до числа розвинених країн, чи залишиться країною на узбіччі науково-технічного і соціального прогресу. Це пов'язано з загальними закономірностями суспільного розвитку, згідно з якими у світі відбувається перехід від переважно відтворювального до інноваційного типу розвитку.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» № 1560-XII від 18.09.1991 р . URL: //www.zakon.rada.gov.ua.

2. Закон України «Про інноваційну діяльність» № 40-М від 04.07.2002 . URL: //www.zakon.rada.gov.ua.

3. Закон України Про запобігання корупції URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18.

Кішик Світлана Василівна,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри фінансового права та фіскального адміністрування Національної академії внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент ***Грущенко О. А.***

ВПЛИВ КОРУПЦІЇ НА ІНВЕСТИЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ

Інвестиції завжди знаходяться в центрі уваги економічної думки. Питання про інвестиції є дуже актуальним у сучасній економіці, оскільки будь-яке підприємство формується і розвивається на основі фінансування та залучення інвестицій. Проблематика припливу інвестицій економіку країни широко висвітлена в економічній літературі різними авторами такими як: Беренсс та П. М. Хавранеко,

П. Рогожин, Н. Татаренко, В. Федоренко, А. Череп, Ф. Блек і М. Шоулз. Зазначені автори присвятили багато наукових праць визначенню правової природи інвестицій, однак вони недостатньо приділяють увагу теоретичному поясненню поняття інвестиції, а також належному з'ясуванню його сутності.

Метою даної роботи є дослідження різних поглядів щодо сутності поняття інвестиції, враховуючи дуже велику роль інформованості про корумпованість країни і рівні хабарів.

У сучасній економічній теорії категорія «інвестиції» (від лат. слова «invest.» - вкладати) становить процес вкладення капіталу з метою наступного його збільшення. Закон України «Про інвестиційну діяльність» а саме ст. 1 визначає інвестиції як усі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект [1, ст. 184].

У макроекономіці під інвестиціями розуміється частка валового внутрішнього продукту, яка не споживається в поточному періоді й забезпечує приріст капіталу в економіці. У розширеному трактуванні вони розглядаються як довгострокові вкладення капіталу у власній країні або за кордоном у підприємства різних галузей [2, ст. 224].

Так, Т. Дорошенко вказує, що інвестиції - це всі види грошових, майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в реальні та фінансові активи. Під інвестиціями слід розуміти тільки ті вкладення, метою яких є отримання прибутку(доходу). І саме за цією метою потрібно відрізняти інвестиції від інших вкладень коштів [3, ст. 114].

У визначенні сутності «інвестицій» є декілька неточностей. По-перше, це розмежування грошових, майнових і інтелектуальних цінностей як окремих, не пов'язаних між собою категорій, оскільки за цивільно-правовою природою майном є і нерухомість, і матеріали, і готова продукція, і гроші, і об'єкти інтелектуальної власності. По-друге, неточною є думка, що інвестора, який вкладає майно як підприємець, цікавить отримання доходу. Інвестора цікавить, насамперед прибуток, а не просто дохід.Тому варто розмежовувати ці два поняття, а не ототожнювати їх [4, ст. 432].

О. О. Недосекін, К. І. Воронов дають таке визначення: «Інвестиції - це тимчасова відмова економічного суб'єкта від споживання наявних у його розпорядженні ресурсів і використання цих ресурсів для збільшення в майбутньому свого добробуту». Н. О. Татаренко та А. М. Поручник вважають, що: «Інвестиції - це всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності для отримання прибутку або досягнення певних соціальних ефектів». У першому випадку інвестиції розглядаються як засіб збільшення капіталу, у другому - як засіб надання соціальних послуг, які у кінцевому рахунку сприятимуть соціально-економічному розвитку суспільства [5, ст. 160].

Отже, дослідження численних теоретичних джерел економічної сутності інвестицій дозволило дати наступне трактування поняття

інвестицій. Інвестиції розглядаються як динамічний процес зміни форм капіталу, послідовного перетворення первісних ресурсів і цінностей в інвестиційні витрати й перетворення вкладених коштів у приріст капітальної вартості у формі економічного, соціального або екологічного ефекту. Інвестиції - це вкладення як у грошовий, так і в реальний капітал. Вони здійснюються у вигляді коштів, кредитів, цінних паперів, а також вкладень у рухоме й нерухоме майно, інтелектуальну власність, майнові права й інші цінності.

Варто також зазначити, що основними завданнями для забезпечення ефективного здійснення інвестиційної стратегії підприємства є: досягнення високих темпів економічного розвитку підприємства, максимізація прибутків від інвестицій та мінімізація інвесиційних ризиків через корупцію а також забезпечення фінансової стійкості та платоспроможності підприємства.

Список використаних джерел

1. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991 р. № 1560-XII зі змінами від № 3370-IV (3370-15) від 19.01.2006 // Відомості Верховної Ради України. 2006. № 22. С. 184. URL: https ://zakon.rada. gov.ua/laws/show/1560-12.

2. Швед В. В. Інвестиційна діяльність: навч. посіб. / В. В. Швед, О. А. Закладний. Вінниця, 2017. 224 с.

3. Дорошенко Т. В. Сутність інвестицій як економічної категорії / Т. В. Дорошенко // Фінанси України. 2000. № 11. С. 114- 118.

4. Дука А. П. Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування: навч. посіб. [2-е вид.] - Київ: Каравела. 2008. 432 с.

5. Татаренко Н. О. Теорії інвестицій: навч. посіб. / Н. О. Татаренко, А. М. Поручник. Київ: КНЕУ, 2000. 160 с.

6. Закон України «Про запобігання корупції» URL: https ://zakon.rada. gov.ua/laws/show/1700-18.

Климко Анна Дмитрівна,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра ННІ № 1 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри фінансового права та фіскального адміністрування Національної академії внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент ***Грущенко О. А.***

БЕЗРОБІТТЯ ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ТА ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З КОРУМПОВАНІСТЮ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЕКОНОМІКИ

В умовах переходу України до ринкової економіки та за умов кризи, яка спідкала країну в останні роки, проблема безробіття стала однією з найгостріших вітчизняної економіки. Такий соціально-